

Sii Management Team

Pomysły na zmiany i usprawnienia w polskim prawie

z perspektywy przedsiębiorcy

WSTĘP

Na przestrzeni ostatniej dekady Polska rozwijała się bardzo dynamicznie. Dzięki temu swoje centra biznesowe założyło tu wiele zagranicznych firm, a rozpoznawalne marki chętnie korzystają z usług outsourcingowych najlepszych dostawców z naszego kraju, takich jak Sii Polska.

Dobrze skonstruowane, jasne i stabilne prawo oraz rozsądne wysokości podatków i składek na ubezpieczenia społeczne, zachęcą kolejne przedsiębiorstwa, takie jak Sii, do inwestowania w Polsce oraz tworzenia tu nowych miejsc pracy.

Jednak nowe polskie ustawodawstwo nakłada na przedsiębiorstwa coraz więcej obowiązków i prowadzi w sposób bezpośredni do zwiększenia kosztów pracy, pogarszając tym samym naszą konkurencyjność względem zagranicznych firm.

Te okoliczności mają przełożenie na spadek konkurencyjności Polski pod kątem inwestycyjnym w porównaniu do innych krajów. Jako spółka działająca na polskim rynku od 2006 roku, widzimy w tym obszarze możliwości usprawnień, dzięki którym firmy nadal będą chętnie lokować kapitał w naszym kraju.

Zmiany w otoczeniu ekonomicznym

Planowanie wydatków i przychodów jest kluczowe dla prężnie rozwijających się spółek, a czynnikiem kluczowym pozwalającym planować jest stabilne i przewidywalne otoczenie ekonomiczne.

Zarówno dla nas, jak i dla wielu innych firm, dużym utrudnieniem jest fakt, że decyzje, które często skutkują wielomilionowymi kosztami dla przedsiębiorstw, są podejmowane w dynamiczny sposób. W efekcie nie wiemy, jakie decyzje mogą zapaść w najbliższym czasie i w jaki sposób wpłyną one na naszą firmę.

Takie sytuacje bardzo utrudniają, a często uniemożliwiają, przedsiębiorstwom podjęcie decyzji o kolejnych inwestycjach. Ponadto nerwowa atmosfera i niepewność źle wpływają na zarządzanie spółką.

Ważną kwestią jest także konkurencyjność polskich firm. Aby wygrać z konkurentami z innych krajów, duże znaczenie ma nie tylko jakość naszych usług, ale także ich cena. Koszty pracy, jakie ponosimy w naszym kraju w efekcie zmian ustawodawczych sprawiają, że inwestorzy wybierają firmy z krajów, gdzie warunki są bardziej korzystne, a podejście rynku pracy jest bardziej probiznesowe.

W związku z tym proponujemy, aby wszelkie zmiany były wdrażane z co najmniej rocznym wyprzedzeniem, dając przedsiębiorstwom czas na przygotowanie i dostosowanie się do nich.

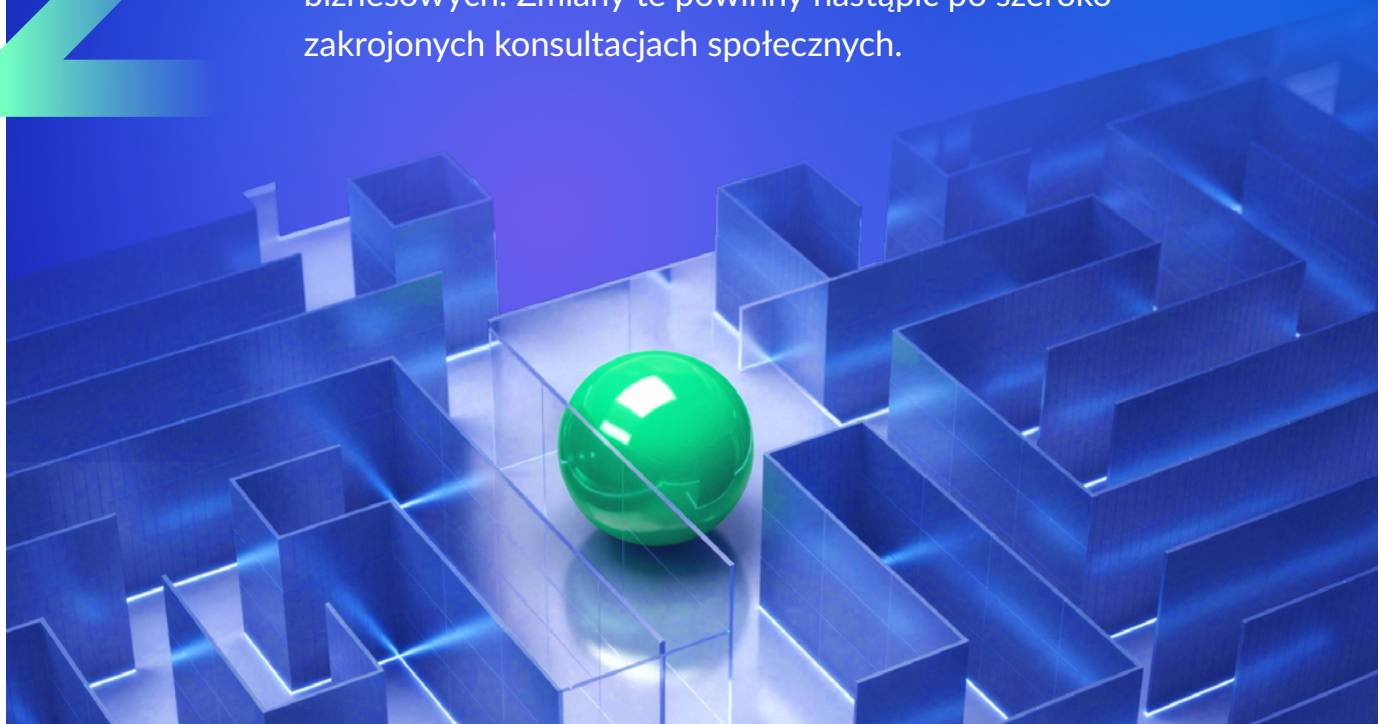
Złożoność Ordynacji Podatkowej oraz Ustawa o Rachunkowości

Od kilku lat w mediach, wśród przedsiębiorców, a także w komunikatach Ministerstwa Finansów podejmowany jest temat konieczności uproszczenia przepisów Ordynacji Podatkowej oraz dostosowania przepisów Ustawy o Rachunkowości, tak by odpowiadała ona aktualnym realiom prowadzenia działalności gospodarczej (w tym cyfryzacji, prowadzenia ksiąg w formie elektronicznej itp.).

Aktualne przepisy podatkowe nastroczają podatnikom wielu problemów, ponieważ są zbyt skomplikowane lub pozostawiają wiele dowolności w interpretacji. Wysoki poziom złożoności regulacji prawnych powoduje, że stosowanie ich w praktyce budzi szereg wątpliwości i wiąże się z koniecznością korzystania z doradców zewnętrznych, a często również wystąpienia o indywidualną interpretację podatkową.

2

Apelujemy o podjęcie prac nad przebudową i uproszczeniem Ordynacji Podatkowej oraz Ustawy o Rachunkowości, tak żeby ich stosowanie nie przysparzało firmom problemów w interpretacji oraz dostosowanie jej do obecnych realiów biznesowych. Zmiany te powinny nastąpić po szeroko zakrojonych konsultacjach społecznych.

Brak możliwości ujęcia składek PFRON w kosztach podatkowych

Część przedsiębiorstw jest zobowiązana do płacenia składek na Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych. Obowiązek płacenia składek PFRON określa Ustawa o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych z dnia 27 sierpnia 1997 r.

Niestety, mimo że składki są obowiązkowe, zostały one wprost wyłączone z kosztów uzyskania przychodu przedsiębiorstwa.

Z perspektywy podatnika tego rodzaju składki są traktowane na równi z pozostałymi składkami przekazywanymi np. do ZUS i w związku z tym, **naszym zdaniem, składki PFRON powinny być traktowane jako koszt uzyskania przychodu.**

3

Ustawa o Pracowniczych Planach Kapitałowych

W lipcu 2019 roku zaczęła obowiązywać Ustawa o Pracowniczych Planach Kapitałowych (PPK). Zgodnie z zasadami programu, firmy, które zatrudniają ponad 250 osób, są objęte obowiązkiem wdrożenia.

Projekt ustawy o PPK obejmuje także ocenę wpływu regulacji na wysokość przyszłych emerytur. Nie uwzględnia natomiast kosztów, jakie będą musiały ponieść przedsiębiorstwa. Będą to koszty znaczne, szczególnie w przypadku firm, w których koszty pracy mają duży udział w kosztach całkowitych.

Istnienie obowiązków związanych z PPK może zmniejszyć konkurencyjność polskich firm na rynku międzynarodowym. W efekcie może to doprowadzić do spowolnienia rozwoju gospodarczego.

Dodatkowo, Pracownicze Plany Kapitałowe ulegają automatycznemu wznowieniu po 4 latach od wprowadzenia u pracodawcy.

Wszystkie osoby, które dotychczas zrezygnowały, w związku z automatycznym wznowieniem, muszą ponownie złożyć rezygnację w formie papierowej. Tak skonstruowane przepisy obciążają zarówno pracowników, jak i pracodawcę w zakresie procesowania dodatkowej dokumentacji.

W związku z tym wnioskujemy o zniesienie konieczności ponownej rezygnacji po 4 latach i ponowne przeanalizowanie zasadności programu.

4

Regulacje w zakresie pracy zdalnej

W kwietniu 2023 roku weszły w życie nowe regulacje w zakresie pracy zdalnej. Z jednej strony nowe przepisy nakładają na pracodawcę obowiązek zwrotu kosztów ponoszonych przez pracownika w związku z pracą zdalną, natomiast z drugiej strony regulacje są na tyle ogólne, że na ich podstawie nie jest możliwe ustalenie sposobu działania w stosunku do pracowników wykonujących pracę w tej formie. Przepisy nie doprecyzowują w jaki sposób wyliczać kwotę rekompensaty z tytułu pracy zdalnej, co powoduje trudności po stronie pracodawcy w ustaleniu

wysokości ryczaftu, która zarówno zrekompensuje koszty pracownikowi, jak i będzie prawidłowa w ocenie organów kontrolnych.

Z uwagi na to, że praca zdalna jest ustalana w porozumieniu z pracownikiem, który co do zasady może pracować z biura, a sama możliwość pracy z domu jest traktowana przez pracowników jako wartościowy benefit, nakładanie w tej sytuacji na pracodawcę dodatkowych kosztów uważamy za nieuzasadnione.

5

Wnioskujemy o **zniesienie obowiązku zwrotu kosztów pracy zdalnej**, gdyż rekompensata za pracę zdalną ostatecznie wpływa na pogorszenie konkurencyjności firm i tym samym zmniejsza możliwości inwestycyjne.

Cyfryzacja w wymianie dokumentów urzędowych

W przypadku umów o pracę i umów przenoszących prawa autorskie przepisy nakładają obowiązek zawarcia umowy w formie pisemnej pod rygorem nieważności.

W sytuacji pracy zdalnej podpisanie dokumentu własnoręcznie przez obie strony powoduje trudności i komplikacje. Pomimo tego, że na rynku istnieją narzędzia i aplikacje umożliwiające łatwe i szybkie zawarcie umowy online (np. DocuSign, AdobeSign), polskie przepisy w wielu przypadkach nie dopuszczają takiej możliwości.

Dodatkowym utrudnieniem dla przedsiębiorców jest wymóg posiadania przez obie strony umowy kwalifikowanego podpisu elektronicznego, który praktycznie nie występuje w obrocie gospodarczym. Ponadto pozyskanie go jest skomplikowane i kosztowne,

co skutecznie zniechęca osoby prywatne (np. potencjalnych pracowników) i mikroprzedsiębiorców lub zleceniobiorców do korzystania z tego rozwiązania.

Pomimo tego, że w wielu aspektach życia korzystamy z dobrodziejstwa cyfryzacji, w dalszym ciągu wiele dokumentów kadrowych, zgodnie z przepisami, powinno być procesowanych w formie pisemnej.

W związku z powyższym proponujemy zmianę przepisów poprzez zniesienie wymogu własnoręcznego podpisu na dokumentach i dopuszczenie alternatywnych metod podpisywania dokumentów.

6

Zespół Sii Łódź

Cyfryzacja raportowania podatkowego a koszty i ryzyka po stronie podatnika

Od kilku lat widoczny jest trend digitalizacji w zakresie wywiązywania się z obowiązków podatkowych. Przykładem może być wprowadzenie obowiązkowego raportowania JPK, zastąpienie deklaracji VAT-7 plikiem JPK-V7M (lub JPK-V7K), planowane obowiązkowe raportowanie JPK-CIT oraz zapowiedź wprowadzenia obligatoryjnego systemu KSeF.

W przypadku średnich i dużych przedsiębiorstw implementacja nowych obowiązków raportowych, w tym także systemu KSeF, jest wymagającym i bardzo czasochłonnym procesem, przy czym ryzyko oraz koszty pozostają wyłącznie po stronie podatników. Nierzadko konieczne jest korzystanie ze wsparcia profesjonalnych firm doradczych, consultingowych oraz informatycznych, co dodatkowo zwiększa koszty związane z wdrożeniem wymaganych rozwiązań.

W zakresie systemu KSeF znamienne jest to, że na nieco ponad pół roku przed planowanym wdrożeniem obligatoryjności systemu Ministerstwo Finansów poinformowało

o przeniesieniu daty wejścia w życie zmian o ponad dwa lata (przy czym ustawa zmieniająca termin wejścia w życie przepisów o KSeF została podpisana niemal pół roku później).

Całość prac legislacyjnych dotyczących wdrożenia KSeF cechuje chaos i duża dynamika. Przykładowo, podczas gdy obowiązkowy KSeF wchodzi w życie od 1 lutego 2026 r., dwa kluczowe rozporządzenia wykonawcze zostały skierowane do ogłoszenia dopiero w grudniu 2025 r. Podatników zaskoczył również projekt zmian w raportowaniu JPK VAT, który wymaga znacznych wdrożeń w bardzo krótkim czasie. Chwiejność systemu prawa oraz brak wiążących informacji w zakresie planowanych zmian narażają podatników na ogromne koszty.

Pełny, wiążący kształt zmian powinien być określony minimum na rok przed ich wejściem w życie oraz poparty ostatecznym brzmieniem przepisów, a wsparcie merytoryczne ze strony organów państwowych powinno być szeroko dostępne.

Proponujemy, aby wszelkie zmiany w zakresie raportowania oraz cyfryzacji wywiązywania się z obowiązków podatkowych były wprowadzane stopniowo, po uprzednich konsultacjach społecznych, ze znacznie większym wsparciem ze strony organów podatkowych i rządowych. Pełne brzmienie przepisów wchodzących w życie powinno być uchwalane z odpowiednim wyprzedzeniem.

Raportowanie ESG i regulacje zrównoważonego rozwoju

Odpowiedzialny biznes i transparentność w zakresie wpływu firm na środowisko oraz otoczenie społeczne są wartościami, które Sii aktywnie wspiera. Regulacje ESG wyznaczają ważny kierunek, jednak ich obecna forma wymaga usprawnienia. Problemem nie jest sam obowiązek raportowania, lecz nadmierna złożoność przepisów, niespójne wytyczne, częste zmiany interpretacji oraz brak proporcjonalności wymogów wobec wielkości i modelu biznesowego firmy.

Raportowanie ESG angażuje dziś wiele działów organizacji, wymaga wdrożenia odpowiednich narzędzi informatycznych oraz generuje znaczące nakłady pracy. Firmy często przygotowują te same dane wielokrotnie - dla regulatorów, klientów, banków, inwestorów i innych

interesariuszy - w różnych formatach i według odmiennych standardów. Dodatkowe obciążenia pojawiają się także w obszarze zakupów i współpracy z dostawcami, gdzie pozyskiwanie danych ESG oznacza rozbudowane ankiety, audyty i procesy weryfikacyjne.

W efekcie część zasobów, które mogłyby zostać przeznaczone na realne działania środowiskowe i społeczne, jest pochłaniana przez formalności, interpretacje prawne i obsługę procesu raportowania.

Postulujemy **usprawnienie regulacji ESG, a nie ich ograniczenie.**

Proponujemy jasne i stabilne wytyczne publikowane z odpowiednim wyprzedzeniem, jeden ujednolicony format raportowania honorowany przez regulatorów, banki, inwestorów i klientów, praktyczne wsparcie administracji publicznej oraz cyfryzację procesów raportowych poprzez centralne platformy i standaryzację danych.

Brak efektywnego prawa do odliczenia VAT oraz ryzyka CIT przy działaniach marketingowych

Nieprecyzyjne przepisy dotyczące działań o charakterze reprezentacji, przekazywania towarów na cele osobiste oraz brak jasnych regulacji w zakresie rozróżnienia reprezentacji i reklamy następczą podatką wielu wątpliwości interpretacyjnych.

Zgodnie z brzmieniem ustawy o VAT jedynie przekazanie jakichkolwiek towarów, w tym gadżetów reklamowych, o cenie jednostkowej niższej niż 20 zł nie wiąże się z wątpliwościami interpretacyjnymi. W przypadku gadżetów reklamowych o wyższej wartości powstaje natomiast ryzyko obowiązku doliczenia podatku VAT należnego, stosownie do art. 7 ust. 2 ustawy o VAT.

W konsekwencji podatnicy ponoszą nieuzasadnione, dodatkowe koszty związane z działaniami marketingowymi przy przekazywaniu drobnych prezentów lub gadżetów

reklamowych o wartości wyższej niż 20 zł, co w obecnej sytuacji ekonomicznej stanowi limit nieadekwatny do realiów gospodarczych.

W kontekście działań marketingowych jednym z najbardziej problematycznych zagadnień w CIT pozostaje brak jednoznacznych kryteriów rozróżnienia reklamy i reprezentacji, co znajduje odzwierciedlenie w różnym orzecznictwie oraz interpretacjach podatkowych.

Warto dodać, że przekazywanie gadżetów reklamowych jest jedną z podstawowych form promocji firm w Polsce i za granicą.

Postulujemy o dostosowanie przepisów dotyczących nieodpłatnych przekazów do aktualnej rzeczywistości biznesowej, w szczególności poprzez zwiększenie kwoty, o której mowa w art. 7 ust. 3 i 4 ustawy o VAT oraz zdjęcie z podatników dodatkowych obowiązków ewidencyjnych.

Brak możliwości odliczenia podatku od usług gastronomicznych i noclegowych

Zgodnie z art. 88 ust. 1 ustawy o podatku od towarów i usług nie ma możliwości obniżenia kwoty podatku należnego ani uzyskania jego zwrotu w odniesieniu do nabywanych przez podatnika usług noclegowych i gastronomicznych.

W obecnej rzeczywistości biznesowej korzystanie z usług noclegowych (w szczególności podczas delegacji oraz wizyt w biurach kontrahentów biznesowych) oraz gastronomicznych jest normą i służy realizacji projektów oraz zacieśnianiu relacji biznesowych.

Bez tego rodzaju wydatków nie byłoby możliwe osiągnięcie takiego poziomu przychodów. Związek tej kategorii wydatków z przychodami jest zatem oczywisty.

Warto również dodać, że stanowisko prezentowane przez ustawodawcę i organy podatkowe jest nieracjonalne – aktualnie branża hotelarska i gastronomiczna stanowi ogromną liczbę miejsc pracy w Polsce. Branże te powinny być wspierane poprzez różnego rodzaju zachęty, w tym podatkowe, dla ogólnego rozwoju gospodarki.

W świetle obowiązujących przepisów podatnikowi nie przysługuje prawo do odliczenia podatku naliczonego z tytułu zakupu alkoholu spożywanego podczas spotkań biznesowych lub integracyjnych, gdyż zdaniem ustawodawcy nie jest spełniony warunek, o którym mowa w art. 86 ust. 1 ustawy o VAT, tj. brak związku z wykonywaniem czynności opodatkowanych. Tego typu wydatki klasyfikowane są przez organy podatkowe jako koszty reprezentacji.

W tym zakresie, z perspektywy podatnika, kryteria różnicujące koszty reprezentacji od kosztów ogólnych, które mogą podlegać odliczeniu zgodnie z art. 15 ustawy o CIT, są niejasne i mało przejrzyste.

W naszej ocenie powinna istnieć możliwość odliczenia VAT od usług gastronomicznych, w tym od zakupu alkoholu, w przypadku spotkań biznesowych z kontrahentami. Wspólny posiłek (lunch lub kolacja) z kontrahentem oraz zamówienie niewielkiej ilości alkoholu są normą w świecie biznesu.

10

W naszej ocenie **powinna istnieć możliwość odliczenia VAT od usług gastronomicznych**, w tym zakupu alkoholu, w przypadku spotkań biznesowych. Wspólny posiłek (lunch, kolacja) z kontrahentem i zamówienie niewielkiej ilości alkoholu jest normą w świecie biznesu.

Podwójne opodatkowanie zysków – najpierw CIT, a potem PIT

Pomimo że spółka płaci podatek dochodowy, w przypadku wypłaty dywidendy, udziałowiec, będący osobą fizyczną, jest zobowiązany do zapłaty zryczałtowanego podatku dochodowego. Ze względu na to, że podatek ten jest podatkiem zryczałtowanym, nie ma możliwości uwzględnienia kosztów uzyskania przychodu. Tymczasem z podatku dochodowego jest zwolniona (po spełnieniu określonych warunków) inna spółka (osoba prawna) będąca udziałowcem.

Dlatego też wnioskujemy o zwolnienie obydwu podmiotów z podatku dochodowego po spełnieniu określonych warunków, np. w przypadku, gdy osoba fizyczna jest pracownikiem spółki i rezydentem podatkowym kraju, w którym spółka ją zatrudnia.

Obowiązek raportowania schematów podatkowych

Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2018 r. poz. 800 ze zm.) przewiduje konieczność informowania organów podatkowych o schematach podatkowych (art. 86a–86o w/w ustawy). Kary za niedopełnienie tego obowiązku mogą sięgać nawet 2 mln zł.

Skomplikowany charakter procedury zgłaszania schematów podatkowych, niejasność przepisów i dowolność ich interpretacji, to tylko niektóre z problemów związanych z obowiązkiem raportowania. W praktyce przepisy nałożyły na firmy obowiązek prze-

kazywania Krajowej Administracji Skarbowej informacji o sposobie korzystania przez nie z ulg lub preferencji podatkowych. Mając na uwadze fakt, że firmy przestrzegają prawa i dzielą się tego typu informacjami w zeznaniach podatkowych, nasuwa się pytanie o zasadność wspomnianego zapisu.

Z uwagi na to proponujemy złagodzenie obowiązku raportowania schematów podatkowych. Uważamy, że w ramach liberalizacji wymogów biurokratycznych należałoby maksymalnie uprościć obowiązki podatnika.

12

Postulujemy o zwolnienie podatnika z obowiązku raportowania w sytuacji, gdy wystąpił o interpretację indywidualną i otrzymał pozytywną odpowiedź. Wówczas organy podatkowe dysponują już informacjami na temat działań podatnika w zakresie podatków.

Podatek u źródła od wynajmu samochodów zagranicą

Art. 21 ustawy CIT określa tzw. podatek u źródła, który pobierany jest od wynagrodzenia należnego podmiotom niebędącymi polskimi rezydentami podatkowymi za określone rodzaje usług. Jedną z nich jest wynajem środka transportu za granicą, w tym także samochodu osobowego. Warto dodać, że tego rodzaju usługa została zakwalifikowana jako „należność licencyjna”, co wiąże się z tym, że nawet posiadanie certyfikatu rezydencji podatkowej usługodawcy, nie zwalnia z obowiązku poboru podatku u źródła.

W naszej ocenie wiąże się to z niezasadnym wzrostem obciążeń administracyjnych po stronie płatnika, a także w niezrozumiały sposób różnicuje sytuację polskiego rezydenta oraz podmiotu zagranicznego, świadczącego ten sam rodzaj usługi. W rozumieniu ustawy o CIT samochód osobowy (środek transportu) został zrównany z urządzeniem przemysłowym, co nie znajduje uzasadnienia ani w wykładni literalnej, ani w wykładni celowościowej wskazanego przepisu.

Postulujemy, by wynajem aut osobowych za granicą nie podlegał podatkowi u źródła w rozumieniu art. 21 ust. 1 pkt 1 ustawy o CIT. Jest to jeden z typowych wydatków, jakie wiążą się z odbywaniem podróży służbowych i działalnością podatników na rynkach międzynarodowych.

13

Brak jasnych definicji podróży służbowej i oddelegowania

Zlecając pracownikowi pracę w miejscu innym niż wskazane w umowie o pracę, pracodawca musi ustalić, czy praca wykonywana będzie odbywać się w ramach podróży służbowej czy oddelegowania. W chwili obecnej polski kodeks pracy nie określa wprost, w jakiej sytuacji wyjazd pracownika poza stałe miejsce pracy jest podróżą służbową, a kiedy oddelegowaniem.

Polskim przedsiębiorstwom problemy sprawiają niejasne przepisy w zakresie organizacji wyjazdów służbowych oraz sposobu opodatkowywania dochodu pracownika, który jest inny dla podróży służbowej, a inny w przypadku oddelegowania.

W związku z powyższym proponujemy stworzenie jasnych kryteriów odróżniających podróży służbową od oddelegowania (np. poprzez określenie maksymalnego czasu trwania takich wyjazdów).

14

Brak prawa do odliczenia całości potrąconego podatku WHT

Zgodnie z wydanymi w ostatnim czasie interpretacjami indywidualnymi oraz wyrokami sądów administracyjnych podatnicy, którym potrącony został podatek u źródła przez zagranicznych klientów, nie mogą odliczyć tego podatku w całości. Zgodnie ze stanowiskiem prezentowanym przez organy podatkowe (m.in. wyrok WSA o sygn. III SA/Wa 1189/25 oraz wyrok NSA o sygn. II FSK 1131/22), podatnik, kalkulując limit odliczenia określony w art. 20 ust. 1 ustawy o CIT, musi opierać się na dochodzie uzyskanym za granicą.

Takie podejście prowadzi do podwójnego opodatkowania – podczas gdy podatek pobierany jest od przychodu podatnika (tj. kwoty wykazanej na fakturze dla klienta), limit odliczenia tego samego podatku należy liczyć od dochodu. Im wyższe koszty uzyskania przychodu, tym kwota limitu jest niższa, a podatek niepodlegający odliczeniu – wyższy.

Należy podkreślić, że klient zagraniczny, potrącając podatek u źródła, nie ma ani narzędzi prawnych, ani biznesowych do ustalenia, jaka kwota kosztów przypada na dany przychód. Dodatkowo brzmienie art. 20 ust. 1 ustawy

o CIT jest niejasne, ponieważ ustawodawca posługuje się w nim wymiennie pojęciami „przychód” i „dochód”.

Skutki takiej interpretacji przepisów są szczególnie dotkliwe dla podatników, tym bardziej że niektóre kraje pobierają podatek u źródła w wysokości kilkunastu procent od szeroko rozumianych usług technicznych i/lub menedżerskich.

Postulujemy **doprecyzowanie zasad odliczania podatku u źródła** w taki sposób, aby limit jego odliczenia był obliczany na tych samych zasadach, na jakich następuje jego pobór przez zagranicznego klienta.

15

Podwyższenie kapitału zakładowego w formie pieniężnej uznawane za transakcję podlegającą dokumentacji cen transferowych

(dla płatności powyżej 2 mln zł w skali roku)

Podwyższenie kapitału zakładowego w spółce, pokryte przez wspólników wkładem pieniężnym w zamian za udziały, zdaniem organów podatkowych – po przekroczeniu limitu 2 mln zł w skali roku – wiąże się z obowiązkiem sporządzenia pełnej dokumentacji cen transferowych (dokumentacja lokalna, analizy porównawcze, raportowanie TPR).

Zgodnie z interpretacją ogólną Ministra Finansów z 29 grudnia 2021 r. w sprawie definicji transakcji kontrolowanej, dopłaty do kapitału, uregulowane w art. 177–179 KSH, nie stanowią działań o charakterze gospodarczym, a tym samym nie powodują powstania obowiązku sporządzania lokalnej dokumentacji cen transferowych.

Transakcja podwyższenia kapitału zakładowego również nie ma charakteru transakcji handlowej oraz jest neutralna podatkowo dla spółki (tj. nie wiąże się ani z osiągnięciem przychodu, ani z poniesieniem kosztu w rozumieniu ustawy o CIT). W związku z tym powinna być wyłączona z obowiązków dotyczących cen transferowych – analogicznie jak dopłaty do kapitału.

16

Postulujemy o wyłączenie podwyższenia kapitału zakładowego w formie pieniężnej z kategorii transakcji podlegających obowiązkom w zakresie cen transferowych (analogicznie jak w przypadku dopłat do kapitału).

Przepisy unijne nadmiernie obciążające pracodawcę

W ostatnich latach wprowadzono szereg krajowych przepisów implementujących dyrektywy unijne, w tym m.in. regulacje wynikające z dyrektywy o przejrzystych i przewidywalnych warunkach pracy oraz projekt przepisów wdrażających dyrektywę o jawności wynagrodzeń.

Wdrażane regulacje są często nieprecyzyjne i nakładają na pracodawców znaczną liczbę

dodatkowych obowiązków, w szczególności w zakresie dostosowania systemów informacyjnych, sprawozdawczości oraz zmian w obiegu dokumentów. Generuje to wysokie koszty oraz dodatkowe nakłady pracy, przy jednocześnie ograniczonym wpływie na poprawę relacji pomiędzy pracodawcą a pracownikiem.

Apelujemy o wdrażanie przepisów unijnych z uwzględnieniem ich realnych konsekwencji dla pracodawców oraz o ograniczanie obciążeń biurokratycznych do niezbędnego minimum.

Exit tax

W związku z europejską dyrektywą ATAD, dotyczącą dochodów z niezrealizowanych zysków, wprowadzono w polskich ustawach zmiany, m.in. w PIT (art. 30da-30di) i CIT (art. 24f-24l).

Zgodnie z jej postanowieniami, niezrealizowane zyski podlegają opodatkowaniu (z ang. *exit tax*) w momencie, gdy składniki majątku podatnika, w tym te wchodzące w skład zagranicznego zakładu, zostają przeniesione do innego państwa lub rezydencja podatkowa podatnika ulega zmianie.

Powyższe dotyczy przypadków, gdy państwo będące dotychczas siedzibą podatnika lub miejscem prowadzenia przez niego działalności (Polska) traci prawo do opodatkowania

dochodów, które zostały faktycznie wypłacone w okresie, w którym dany majątek (w tym składnik aktywów) podlegał jurysdykcji podatkowej tego państwa.

W naszej ocenie zaimplementowane zmiany są restrykcyjne i zniechęcają do inwestowania w Polsce. Najczęściej osoby fizyczne i przedsiębiorstwa nie planują ucieczki z majątkiem, ale chcą np. rozwijać swój biznes poza granicami Polski. Ponadto w przypadku osób fizycznych przepis może być postrzegany jako naruszanie zasady swobodnego przemieszczania się osób.

18

Proponujemy, aby przepisy zostały zliberalizowane, ponieważ takie podejście do przedsiębiorców zniechęca do podjęcia inwestycji w Polsce.

Wpływ zmian w zakresie L4 na pracodawców

Ustawa z 18 grudnia 2025 r. o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych zmieniła zasady kontroli prawidłowości wykorzystywania zwolnień lekarskich. Od 13 kwietnia 2026 r. nowe regulacje nakładają na pracodawców dodatkowe wymogi formalne i organizacyjne.

Kontrole wymagają stosowania nowych wzorów upoważnień i protokołów, sporządzania dokumentacji z każdej czynności oraz przekazywania spraw do ZUS, zamiast samodzielnego rozstrzygania o skutkach stwierdzonych nieprawidłowości.

Błędy formalne mogą podważyć skuteczność kontroli, a selektywne typowanie pracowników rodzi ryzyko zarzutów dyskryminacyjnych. Dodatkowe wątpliwości dotyczą ochrony informacji o zdrowiu osób trzecich oraz zakresu dopuszczalnego kontaktu z pracownikiem przebywającym na L4.

W praktyce oznacza to wzrost kosztów administracyjnych i ryzyka sporów, podczas gdy ciężar organizacyjny i finansowy absencji nadal w dużej mierze spoczywa na pracodawcy.

Postulujemy uproszczenie procedur kontroli L4, doprecyzowanie wymogów formalnych oraz szybsze działania ZUS wobec nadużyć. Przepisy powinny również pozwalać na kontakt z pracownikiem w niezbędnych sprawach organizacyjnych, bez angażowania go w wykonywanie obowiązków służbowych

19

Zaostrzenie praktyki kontroli RODO i wymogów dowodowych

W związku z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2025/2518 zaostrza się praktyka kontroli przestrzegania przepisów RODO. Samo posiadanie procedur nie jest już wystarczające - przedsiębiorcy muszą stale wykazywać i dokumentować, że regulacje są faktycznie stosowane.

Wymaga to m.in. regularnego aktualizowania analiz ryzyka, ocen skutków dla ochrony danych, dokumentacji szkoleń, zabezpieczeń IT oraz podstaw prawnych przetwarzania danych.

Istotnym problemem pozostaje duża uznaniowość organów nadzorczych w ocenie, czy zastosowane środki są wystarczające. Zwiększa to niepewność prawną i koszty compliance, szczególnie w dużych organizacjach przetwarzających dane w wielu systemach i procesach.

Ryzyko kontroli i kar może dotyczyć również uchybień o charakterze czysto dokumentacyjnym, nawet jeśli nie doszło do naruszenia bezpieczeństwa danych.

20

Postulujemy wprowadzenie precyzyjnych i jednolitych standardów oceny zgodności z RODO, ograniczenie uznaniowości organów nadzorczych oraz większe skoncentrowanie kontroli na rzeczywistych naruszeniach bezpieczeństwa danych, a nie wyłącznie na uchybieniach formalnych.

Zabezpieczenie w sprawach z zakresu prawa pracy

Art. 755 Kodeksu postępowania cywilnego wprowadza szczególną podstawę udzielania zabezpieczenia w sprawach ze stosunku pracy. Obecne brzmienie przepisu w praktyce obliuguje sąd do jego udzielenia, a odmowa jest możliwa jedynie wtedy, gdy roszczenie pracownika jest oczywiście bezzasadne.

Tak skonstruowana regulacja istotnie ogranicza swobodę sędziowską i prowadzi do quasi-automatycznego udzielania zabezpieczeń, również w sprawach, w których szanse na uwzględnienie roszczenia są niewielkie.

W efekcie instytucja zabezpieczenia może być wykorzystywana jako środek nacisku na pracodawcę jeszcze przed prawomocnym rozstrzygnięciem sporu. Paragraf 3 przepisu dodatkowo rozszerza ochronę strony pracowniczej bez wystarczającego uwzględnienia interesów pracodawcy.

Prowadzi to do zachwiania równowagi procesowej stron oraz może powodować dla firm istotne konsekwencje organizacyjne i finansowe.

Postulujemy zmianę art. 755 KPC poprzez zastąpienie sformułowania „sąd udziela” zwrotem „sąd może udzielić”, usunięcie ograniczenia pozwalającego na odmowę wyłącznie w przypadku oczywistej bezzasadności roszczenia oraz uchylenie § 3 przepisu.

Uzasadnienie wyroku

Zgodnie z art. 328 Kodeksu postępowania cywilnego uzasadnienie wyroku jest sporządzane dopiero po złożeniu przez stronę odrębnego wniosku. Wniosek musi zostać wniesiony w ściśle określonym terminie, wskazywać właściwy zakres rozstrzygnięcia i podlegać opłacie sądowej.

Taki model proceduralny tworzy dodatkową barierę dla stron postępowania. Błąd formalny, niedochowanie terminu lub brak opłaty mogą utrudnić poznanie motywów rozstrzygnięcia, a w konsekwencji skuteczne przygotowanie środka odwoławczego.

Problem jest szczególnie widoczny w sprawach o niższej wartości przedmiotu sporu, w których koszt i formalizm związany z uzyskaniem uzasadnienia mogą być nieproporcjonalne do wartości dochodzonego roszczenia.

Uzasadnienie stanowi podstawowy element kontroli prawidłowości orzeczenia i nie powinno być uzależnione od dodatkowych wymogów proceduralnych.

22

Postulujemy sporządzanie uzasadnień z urzędu co najmniej w sprawach, w których wartość przedmiotu sporu przekracza 20 000 zł, a docelowo we wszystkich sprawach, w których stronie przysługuje środek odwoławczy. Niezależnie od przyjętego modelu należy znieść opłatę za wniosek o uzasadnienie.

Uprawdopodobnienie interesu prawnego w zabezpieczeniu

Art. 730¹ § 3 Kodeksu postępowania cywilnego wprowadza domniemanie istnienia interesu prawnego w uzyskaniu zabezpieczenia, jednak wyłącznie wtedy, gdy wartość transakcji nie przekracza 75 000 zł, a od terminu płatności upłynęły co najmniej 3 miesiące.

Próg 75 000 zł jest nieadekwatny do realiów współczesnego obrotu gospodarczego i wyłącza z uproszczonej ochrony znaczną część wierzycieli prowadzących działalność na większą skalę.

Równie problematyczny jest wymagany trzy-miesięczny okres zwłoki. Przepis paradoksalnie premiuje bierność wierzyciela - im dłużej zwleka on z podjęciem działań, tym łatwiej może uzyskać zabezpieczenie.

Rozwiązanie to nie wspiera szybkiego dochodzenia należności i nie odpowiada potrzebom przedsiębiorców, dla których płynność finansowa ma kluczowe znaczenie.

Postulujemy podwyższenie progu wartości transakcji z 75 000 zł do 500 000 zł oraz skrócenie wymaganego okresu zwłoki z 3 miesięcy do 30 dni od terminu płatności. Pozwoli to objąć ochroną szerszą grupę wierzycieli i zachęci do szybkiego dochodzenia roszczeń.

23

Termin ogłoszenia wyroku

Art. 326 Kodeksu postępowania cywilnego określa termin ogłoszenia wyroku po zamknięciu rozprawy. Przepisy przewidują, że ogłoszenie powinno nastąpić w terminie do 2 tygodni, jednak w praktyce termin ten bywa wielokrotnie przekraczany.

Zdarza się, że strony oczekują na rozstrzygnięcie przez kilka miesięcy. Prowadzi to do przedłużającego się stanu niepewności prawnej, utrudnia planowanie dalszych działań i faktycznie wydłuża całe postępowanie.

Obecna sytuacja tworzy również wyraźną asymetrię procesową. Strona ma ograniczony termin na podjęcie czynności związanych z zaskarżeniem wyroku, podczas gdy przekroczenie terminu przez sąd nie wywołuje porównywalnych konsekwencji.

Brak skutecznego mechanizmu egzekwowania terminu osłabia zaufanie do wymiaru sprawiedliwości i może generować dodatkowe koszty po stronie przedsiębiorców.

Postulujemy wprowadzenie sztywnego i egzekwowalnego terminu ogłoszenia wyroku, wynoszącego maksymalnie 2 tygodnie od zamknięcia rozprawy. Takie rozwiązanie przywróci równowagę między obowiązkami procesowymi stron i sądu oraz skróci rzeczywisty czas trwania postępowań.

24

Nowe PKD - aktualizacja kodów działalności

Polska Klasyfikacja Działalności jest wykorzystywana w statystyce publicznej, ewidencji oraz rachunkowości. Wprowadzenie PKD 2025 zastępuje klasyfikację obowiązującą od 2007 r. i obejmuje wszystkich przedsiębiorców. Liczba podklas wzrosła z 645 do 727, a wiele dotychczasowych kategorii zostało podzielonych, połączonych lub zreorganizowanych.

Znaczna część dotychczasowych kodów nie ma jednego bezpośredniego odpowiednika. Automatyczne przypisanie nowych kodów może więc nie odzwierciedlać rzeczywistego zakresu działalności przedsiębiorcy.

Nieprawidłowy kod może powodować problemy m.in. przy ubieganiu się o dotacje, weryfikacji zakresu działalności lub kontroli ZUS. Jednocześnie samodzielna aktualizacja danych i oczekiwanie na wpis zmiany w KRS generują dodatkowe obowiązki i mogą uniemożliwić szybką reakcję.

Proces reklasyfikacji powinien ograniczać zaangażowanie przedsiębiorców, ale jednocześnie zapewniać im kontrolę nad wynikiem konwersji.

Proponujemy, aby konwersja kodów PKD odbywała się automatycznie przez właściwe rejestry. Przedsiębiorca powinien otrzymać czytelne zestawienie zmian oraz możliwość bezpłatnej i natychmiastowej korekty kodów online, bez oczekiwania na długotrwałą aktualizację wpisu.

25

Zezwolenia na pracę cudzoziemców

Od 2025 r. obowiązują przepisy ustawy o warunkach dopuszczalności powierzania pracy cudzoziemcom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Wnioski o zezwolenia na pracę są składane wyłącznie elektronicznie, a pracodawcy zostali objęci dodatkowymi obowiązkami informacyjnymi.

Przedsiębiorca musi m.in. w krótkich terminach informować wojewodę o wcześniejszym zakończeniu pracy przez cudzoziemca oraz o zmianach dotyczących danych firmy. Niedopełnienie obowiązków może skutkować grzywną do 5 000 zł.

W dużych organizacjach konieczne jest bieżące monitorowanie zatrudnienia wielu osób, kontrolowanie terminów oraz ręczne aktualizowanie danych w centralnych rejestrach. Wymaga to dedykowanych zasobów, dodatkowych szkoleń i tworzenia rozbudowanych procesów wewnętrznych.

Brak integracji między systemami pracodawcy i rejestrami publicznymi zwiększa ryzyko błędów oraz niepotrzebnie obciąża działy HR.

Postulujemy umożliwienie integracji systemów HR z centralnymi rejestrami, tak aby dane dotyczące zatrudnienia cudzoziemców mogły być przekazywane automatycznie. Konieczne są również jasne i praktyczne wytyczne dotyczące raportowania i aktualizacji danych, uwzględniające specyfikę dużych przedsiębiorstw.

26

AUTORZY

Gregoire Nitot

CEO & Founder of Sii Poland

Tomasz Książek

Chief Financial Officer of Sii Poland

Kim jesteśmy?

od

2006

roku

7 500+

Sii Power People

400+

klientów

2 180 mln PLN

przychodu za 2025 r.

Podsumowanie wyników finansowych Sii Polska

Rok	Przychód	Zysk netto	Marża zysku netto	VAT	CIT	PIT	ZUS	Podatek należny łącznie
2025	2 180	252	12%	12	48	54	144	258
2024	2 112	261	12%	20	49	66	146	281
2023	2 078	263	13%	29	51	59	152	291
2022	1 906	260	14%	48	54	38	144	284
2021	1 386	186	13%	55	44	30	105	234
łącznie od 2006 roku	14 164	1 725	12%	481	363	382	990	2 216